

Sygn. akt I C 1626/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 listopada 2020 r.

Sąd Rejonowy w Ciechanowie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: Sędzia Lidia Grzelak

Protokolant st. sekr. sąd. Edyta Wojciechowska

po rozpoznaniu w dniu 10 listopada 2020 r. w Ciechanowie

na rozprawie

sprawy z powództwa P. B.

przeciwko Towarzystwu (...) w W.

o odszkodowanie w kwocie 6105,72 zł

I zasądza od pozwanego Towarzystwa (...) w W. na rzecz powoda P. B. kwotę 214,02 zł (dwieście czternaście złotych dwa grosze) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 20 grudnia 2018 r. do dnia zapłaty;

II w pozostałym zakresie powództwo oddala;

III zasądza od powoda P. B. na pozwanego Towarzystwa (...) w W. kwotę 2617,00 zł (dwa tysiące sześćset siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym 1817,00 zł (jeden tysiąc osiemset siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;

IV nakazuje ściągnąć na rzecz Skarbu Państwa od powoda P. B. kwotę 171,70 zł (sto siedemdziesiąt jeden złotych siedemdziesiąt groszy) tytułem uzupełnienia kosztów procesu orzeczonych prawomocnym postanowieniem z dnia 2 sierpnia 2020 r.

Sędzia Lidia Grzelak

Sygn. akt I C 1626/19

UZASADNIENIE

Powód P. B. wniósł w dniu 23 października 2019 r. (data stempla operatora pocztowego) do Sądu Rejonowego w Ciechanowie pozew przeciwko Towarzystwu (...) w W., żądając zasądzenia na swoją rzecz kwoty 6105,72 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 20 grudnia 2018 r. do dnia zapłaty oraz zwrotu kosztów procesu. Na kwotę dochodzoną pozew składa się należność z tytułu kosztów najmu pojazdu zastępczego.

Pozwany Towarzystwu (...) w W. wniósł o oddalenie powództwa. Wniósł ponadto o zasądzenie na swoją rzecz od powoda P. B. zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 15 września 2018 r. w C. doszło do zdarzenia drogowego z udziałem pojazdów: jednego marki A. (...) nr rej. (...) - sprawcy kolizji oraz drugiego marki O. (...) nr rej. (...). Pojazd marki A. (...) nr rej. (...) w dniu 15 września 2018 r. posiadał ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej dla posiadaczy pojazdów mechanicznych za szkody powstałe w związku z ruchem posiadanego pojazdu w Towarzystwie (...) w W. (bezsporne).

Ł. B., właściciel pojazdu marki O. (...) nr rej. (...) zgłosił w dniu 17 września 2018 r. szkodę do zakładu ubezpieczeń sprawcy kolizji. W dniu 19 września 2018 r. rzeczoznawca na zlecenie zakładu ubezpieczeń dokonał oględzin pojazdu. Pismem z dnia 3 października 2018 r. zakład ubezpieczeń zawiadomił poszkodowanego Ł. B., że szkoda została uznana za szkodę całkowitą. W dniu 18 października 2018 r. zakład ubezpieczeń wypłacił Ł. B. odszkodowanie (zawiadomienie k. 96 v, potwierdzenie wypłaty k. 92).

Przy zgłoszeniu szkody Ł. B. otrzymał od zakładu ubezpieczeń informację na temat najmu pojazdu zastępczego, oferty zakładu ubezpieczeń w tym zakresie oraz o wysokości maksymalnych stawek akceptowanych przez ubezpieczyciela, jak też o prawie ubezpieczyciela do weryfikacji stawki najmu pojazdu zastępczego (nagranie ze zgłoszeniem szkody - płyta k. 46, informacja k. 73 - 74, 121, zeznania świadka Ł. B. k. 140 - 141).

Ł. R. w okresie od dnia 18 września 2018 r. do dnia 25 października 2018 r. (37 dni) korzystał z pojazdu zastępczego marki T. (...) nr rej. (...) na podstawie umowy najmu zawartej z P. B. prowadzącym działalność gospodarczą pod nazwą NO.1 P. B. w W.. Cena najmu wynosiła 200,00 zł netto za dobę tj. łącznie za 37 dni - 9102,00 zł brutto przy uwzględnieniu rabatu za okres najmu powyżej 7 dni. Ł. B. ofertę firmy (...) znalazł za pośrednictwem internetu. Wybrał ofertę tej firmy gdyż zapewniono go, że rozliczenie nastąpi pomiędzy firmą a ubezpieczycielem; w związku z tym nie zapoznał się ze stawkami najmu. W dniu 20 września 2018 r. pełnomocnik Ł. B. skontaktował się e-mailem z zakładem ubezpieczeń z prośbą o przesłanie szczegółowej oferty najmu pojazdu zastępczego, zadając ponadto szereg szczegółowych pytań. Zakład ubezpieczeń w tym samym dniu udostępnił dane kontaktowe do wypożyczalni PANEK i (...) współpracujących z ubezpieczycielem celem uzyskania bezpośrednio w tych firmach konkretnych informacji (umowa k. 32, faktura k. 33, korespondencja e-mail k. 118, 119, zeznania świadka Ł. B. k. 140 - 141).

W dniu 18 września 2018 r., pomiędzy Ł. B. a P. B. prowadzącym działalność gospodarczą pod nazwą NO.1 P. B. w W. doszło do zawarcia umowy cesji wierzytelności, na mocy której Ł. B. w związku ze szkodą komunikacyjną z dnia 15 września 2018 r. likwidowaną przez Towarzystwo (...) w W., przeniósł wszelkie przysługujące mu wierzytelności z tytułu tej szkody związane ze zwrotem kosztów z tytułu najmu auta zastępczego na rzecz P. B. (umowa cesji wierzytelności k. 34).

P. B. zgłosił roszczenie z tytułu kosztów najmu pojazdu zastępczego do Towarzystwa (...) w W. pismem z dnia 14 listopada 2018 r., doręczonym zakładowi ubezpieczeń w dniu 19 listopada 2018 r., wzywając do zapłaty kosztów najmu pojazdu zastępczego w kwocie 9102,00 zł w terminie 30 dni od otrzymania wezwania. P. B. otrzymał decyzją zakładu ubezpieczeń z dnia 14 grudnia 2018 r. zwrot kosztów najmu pojazdu zastępczego za okres 14 dni od dnia 18 września 2018 r. do dnia 1 października 2018 r. w łącznej kwocie 1498,14 zł brutto tj. przy przyjęciu stawki za dobę najmu na kwotę 81,87 zł netto tj. 107,01 zł brutto, wskazując, że w dniu 1 października 2018 r. zawiadomiono poszkodowanego Ł. B. o szkodzie całkowitej. W związku ze złożonym przez P. B. odwołaniem zakład ubezpieczeń podwyższył przyznane odszkodowanie z tytułu zwrotu kosztów najmu pojazdu zastępczego o dodatkowe 14 dni, przyjmując, że jest to okres wystarczający na zagospodarowanie nowego pojazdu, tj. do kwoty 1498,14 zł zgodnie z przyjętą stawką najmu pojazdu zastępczego (decyzja k. 80 - 81, 84, odwołanie k. 83).

Ł. B. zamieszkuje wraz z rodziną w O.. Samochód, który uczestniczył w kolizji wykorzystywał w celu dojazdu do miejsca pracy w U. położonym w odległości około 17 km od jego miejsca zamieszkania oraz do dojazdów w sprawach dnia codziennego. Żona Ł. B. dysponowała drugim samochodem, który wykorzystywała w sprawach codziennych (zakupy, spotkania, wizyty lekarskie) (zeznania świadka Ł. B. k. 140 -141).

Ł. B. sprzedał samochód po kolizji w grudniu 2018 r. Nowy samochód nabył w I kwartale 2019 r. (zeznania świadka Ł. B. 140 - 141).

Średnia cena wynajmu pojazdu w W. i P. wynosiła, przy uwzględnieniu notowań 10 wypożyczalni samochodów stawek najmu dla pojazdów klasy tożsamej dla O. (...) wersja E. oraz przy uwzględnieniu gradacji stawek za najem w stosunku do długości okresu najmu pojazdu zastępczego, w granicach od 82,00 zł netto do 216,00 zł netto za dobę najmu tj. średnio 140,00 zł netto (opinia biegłego sądowego w zakresie techniki samochodowej, wyceny wartości oraz kosztów i jakości napraw pojazdów samochodowych R. C. k. 163 - 171).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie akt szkody (k. 72 - 127), opinii biegłego sądowego w zakresie techniki samochodowej, wyceny wartości oraz kosztów i jakości napraw pojazdów samochodowych R. C. (k. 163 - 171) oraz zeznań świadka Ł. B. (k. 140 - 141).

W ocenie Sądu, powyższe dowody są w pełni wiarygodne; żadna ze stron nie kwestionowała ich mocy dowodowej. Spór w niniejszej sprawie dotyczył stawki najmu pojazdu zastępczego oraz uzasadnionego okresu najmu tego pojazdu zastępczego.

Podkreślić należy, że opinia biegłego sądowego R. C. ma charakter jedynie pomocniczy, porównawczy.

Sąd zważył, co następuje:

W ocenie Sądu, powództwo P. B. nie zasługuje na uwzględnienie.

Powód P. B. jako następca prawny Ł. B. dochodzi swego roszczenia na zasadach ogólnych, wynikających z art. 361 - 363 kc. Szkoda objęta odpowiedzialnością ubezpieczyciela podlega bowiem naprawieniu właśnie według tych ogólnych zasad. Wynika to z treści art. 34 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych, zgodnie z którym z ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych przysługuje odszkodowanie, jeżeli posiadacz lub kierujący pojazdem mechanicznym są obowiązani do odszkodowania za wyrządzoną w związku z ruchem tego pojazdu szkodę, której następstwem jest śmierć, uszkodzenie ciała, rozstrój zdrowia bądź też utrata, zniszczenie lub uszkodzenie mienia. Zgodnie zaś z art. 36 ust. 1 cyt. ustawy odszkodowanie ustala się i wypłaca w granicach odpowiedzialności cywilnej posiadacza lub kierującego pojazdem mechanicznym, najwyżej jednak do ustalonej w umowie ubezpieczenia sumy gwarancyjnej.

Z powyższego wynika, że dla oceny roszczeń odszkodowawczych powoda z tytułu nabycia wierzytelności z tytułu najmu pojazdu zastępczego, należało określić – według ogólnych zasad prawa cywilnego – do jakich świadczeń byłby zobowiązany posiadacz lub kierowca samochodu, z którego winy nastąpiło zdarzenie drogowe. W niniejszej sprawie, Sąd ustalił, że odpowiedzialnym za zdarzenie drogowe z dnia 15 września 2018 r. jest kierowca samochodu marki A. (...), posiadający ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej w pozwanym zakładzie ubezpieczeń.

W myśl art. 363 § 1 kc, naprawienie szkody powinno nastąpić według wyboru poszkodowanego: bądź przez przywrócenie stanu poprzedniego, bądź przez zapłatę odpowiedniej sumy pieniężnej.

Szkodą jest uszczerbek, jakiego doznała określona osoba w swych dobrach lub interesach. W efekcie owo naprawienie szkody ma zmierzać do odwrócenia w dobrach poszkodowanego skutków zdarzenia wyrządzającego mu szkodę i przywrócenia – w znaczeniu prawnym – stanu, jaki by istniał gdyby owo zdarzenie nie nastąpiło. Zgodnie z powszechnie przyjętym obecnie poglądem, odpowiedzialność ubezpieczyciela z tytułu umowy obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych za uszkodzenie albo zniszczenie pojazdu mechanicznego obejmuje celowe i ekonomicznie uzasadnione wydatki na najem pojazdu zastępczego (uchwała Sądu Najwyższego z dnia 17 listopada 2011 r. w sprawie III CZP 5/11). Sąd Najwyższy podkreślił, że utrata możliwości korzystania z pojazdu stanowi negatywne następstwo majątkowe, a wydatki, które służą ograniczeniu (wyłączeniu tego negatywnego następstwa) należy kwalifikować jako szkodę majątkową podlegającą naprawieniu w ramach odpowiedzialności gwarancyjnej ubezpieczyciela wynikającej z ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej

posiadaczy pojazdów mechanicznych. Sąd Najwyższy podkreślił przy tym znaczenie dwóch kryteriów - celowości wydatków oraz ich ekonomicznego uzasadnienia.

Za wydatek niezbędny (celowy) należy uznać wydatek poniesiony na korzystanie z innego pojazdu w takim zakresie, w jakim poszkodowany korzystałby ze swojego środka lokomocji, gdyby mu szkody nie wyrządzono. Wydatki ekonomicznie uzasadnione to wydatki na najem pojazdu zasadniczo o podobnej klasie do pojazdu uszkodzonego lub zniszczonego, poniesione w oparciu o stawki czynszu najmu, które obowiązują na danym rynku lokalnym (ceny rynkowe za tego typu usługi) i w czasie naprawy pojazdu mechanicznego lub do czasu nabycia nowego pojazdu.

Wskazać należy, że pozwany zakład ubezpieczeń wypłacił powodowi P. B. w toku postępowania likwidacyjnego koszty najmu pojazdu zastępczego, przyjmując okres najmu pojazdu zastępczego na 28 dni od dnia 18 września 2018 r. do dnia 1 października 2018 r. oraz od dnia 2 października 2018 r. do dnia 15 października 2018 r., w dobowej stawce w wysokości 81,87 zł netto, tj. łącznie 2996,28 zł brutto. Zakład ubezpieczeń przyjął, że w dniu 1 października 2018 r. zawiadomiono poszkodowanego o szkodzie całkowitej. Dodatkowo zakład ubezpieczeń przyznał zwrot kosztów najmu pojazdu zastępczego za okres 14 dni od zawiadomienia o szkodzie całkowitej.

Wyjaśnić dodatkowo należy, że w decyzji z dnia 14 grudnia 2018 r. zakład ubezpieczeń wskazał, że obniżył stawkę najmu do kwoty 87,00 zł netto. W decyzji z dnia 7 stycznia 2019 r. wskazał natomiast, że przyjął dobową stawkę najmu w wysokości 107,00 zł brutto.

Dokonując ustalenia w zakresie wysokości dobowej stawki najmu pojazdu zastępczego, przy uwzględnieniu, że łączny koszt uznanego przez zakład ubezpieczeń najmu wynosi 2996,28 zł za 28 dni, przyjąć należy, że wysokość dobowej stawki najmu w kwocie netto wynosiła 81,87 zł, zaś brutto 107,01 zł.

Jak wskazano powyżej, pozwany Towarzystwo (...) w W. zakwestionował w niniejszym procesie, stawkę najmu pojazdu zastępczego wynikającą z umowy zawartej przez powoda z Ł. B..

Odnosząc się do kwestii wysokości stawki najmu pojazdu zastępczego, podkreślić należy, że poszkodowany Ł. B. bezpośrednio po zgłoszeniu szkody, co miało miejsce dwa dni po kolizji, otrzymał od zakładu ubezpieczeń informację w zakresie możliwości organizacji pojazdu zastępczego przez ubezpieczyciela, jak też o akceptowanych stawkach tego najmu w przypadku zawarcia umowy najmu przez poszkodowanego z pominięciem zakładu ubezpieczeń. Informacja została Ł. B. przedstawiona drogą elektroniczną w dniu 18 września 2018 r.. Kolejny raz szczegółowych wyjaśnień udzielono poszkodowanemu, a właściwie jego pełnomocnikowi, e-mailem w dniu 20 września 2018 r. w związku z jego pytaniami zadanymi w tym dniu w formie elektronicznej. Przy rejestracji szkody zakład ubezpieczeń uprzedził poszkodowanego o możliwości weryfikacji stawek najmu. Proponowane przez zakład stawki najmu pojazdu zastępczego, również w przypadku pojazdów zbliżonych do pojazdu zastępczego marki O. (...), były niższe, niż wynikające z umowy zawartej przez Ł. B. z P. B.. Ł. B. przyznał, że przed zawarciem umowy z P. B. nie rozważył ofert proponowanych mu przez zakład ubezpieczeń wypożyczalni, nie sprawdził dostępności w tych wypożyczalniach pojazdu o zbliżonych parametrach, poprzestając na zapewnieniu, że firma rozliczy się bezpośrednio z zakładem ubezpieczeń. Nie zareagował również na udzieloną mu odpowiedź dotyczącą jego szczegółowych pytań z dnia 20 września 2018 r.

Wskazać należy, że nie wszystkie wydatki pozostające w związku przyczynowym ze zdarzeniem komunikacyjnym mogą być refundowane, istnieje bowiem obowiązek wierzyciela zapobiegania szkodzie i zmniejszania jej rozmiarów (art. 354 § 2 kc, art. 362 i 826 § 1 kc). Na dłużniku ciąży w związku z tym obowiązek zwrotu tylko wydatków celowych i ekonomicznie uzasadnionych, pozwalających na wyeliminowanie negatywnych dla poszkodowanego następstw, niedających się wyeliminować w inny sposób, z zachowaniem rozsądnej proporcji między korzyścią wierzyciela a obciążeniem dłużnika. W ocenie zatem Sądu, zachowanie poszkodowanego Ł. B., który nie korzysta z korzystniejszej ekonomicznie oferty zakładu ubezpieczeń i zawiera umowę najmu pojazdu zastępczego w stawce dziennej prawie dwukrotnie przewyższającej stawkę proponowaną przez ubezpieczyciela, nie może zasługiwać na aprobatę. Powód P. B. nie wykazał, że pojazd wynajęty przez niego Ł. B. spełniał w wyższym stopniu kryteria przydatności; nie wykazał również, że samochód odpowiadający klasą pojazdowi poszkodowanego nie był w tym okresie dostępny w ofercie

zakładu ubezpieczeń. Pomimo zakwestionowania wysokości stawki najmu przez zakład ubezpieczeń, który przedstawił ofertę najmu pojazdów w zdecydowanie niższej stawce, nie wykazał również, że stawka zaproponowana przez niego jest adekwatna do klasy pojazdu oraz ekonomicznie uzasadniona. Z opinii biegłego sądowego R. C. wynika wprost, że stawka dobowa najmu pojazdu zastępczego stosowana w firmie powoda mieści się w górnych granicach stawek stosowanych na rynku lokalnym (W., P.). W uchwale z dnia 24 sierpnia 2017 r. w sprawie III CZP 20/17 Sąd Najwyższy podkreślił, że wydatki na najem pojazdu zastępczego poniesione przez poszkodowanego, przekraczające koszty zaproponowanego przez ubezpieczyciela skorzystania z takiego pojazdu są objęte odpowiedzialnością z tytułu umowy obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych, jeżeli ich poniesienie było celowe i ekonomicznie uzasadnione. W tym kontekście istotne znaczenie ma nie tylko równorzędność samego pojazdu, ale także dodatkowych warunków umowy, takich jak np. czas i miejsce udostępnienia oraz zwrotu pojazdu zastępczego czy też obowiązek wpłaty kaucji. Jeżeli istotne warunki wynajmu proponowanego przez ubezpieczyciela (we współpracy z przedsiębiorcą wynajmującym pojazdy) czynią zadość potrzebie ochrony uzasadnionych potrzeb poszkodowanego, nie ma podstaw, by obciążać osoby zobowiązane do naprawienia szkody wyższymi kosztami związanymi ze skorzystaniem przez poszkodowanego z droższej oferty. Odstępstwa od tej reguły nie uzasadniają drobne niedogodności o charakterze niemajątkowym, które mogą wiązać się np. z koniecznością nieznacznie dłuższego oczekiwania na podstawienie pojazdu zastępczego proponowanego przez ubezpieczyciela. Należy też podkreślić, że proponowana wykładnia nie eliminuje ani nie ogranicza przysługującej poszkodowanemu swobody wyboru kontrahenta, od którego najmie pojazd. Sprawia jedynie - ze względu na obowiązek zapobiegania zwiększeniu rozmiarów szkody - że zawierając umowę na mniej korzystnych warunkach od proponowanych przez ubezpieczyciela, poszkodowany będzie zmuszony ponieść część związanych z tym kosztów.

Wskazać należy, że poszkodowany Ł. B. w istocie nie wyraził żadnego zainteresowania ofertą ubezpieczyciela w zakresie najmu pojazdu zastępczego, nie chciał poznać bliżej jej warunków i nie dokonał oceny, czy oferta którą wybrał lepiej zaspokaja jego potrzeby, czy też może skorzystanie z pojazdu oferowanego przez ubezpieczyciela byłoby wystarczające, na co wskazuje jego brak reakcji na odpowiedź odnoszącą się szczegółowo do jego pytań zgłoszonych w e-mailu z dnia 20 września 2018 r. Ł. B. nie dokonał porównania ofert i nie rozważył zmiany firmy i pojazdu zastępczego na mający te same lub zbliżone parametry ale w niższej stawce dobowej. Mając powyższe na uwadze należało w ocenie Sądu przyjąć, iż poszkodowany pozostając biernym na przedstawioną mu propozycję pozwanego zakładu ubezpieczeń, nie dopełnił obowiązku współdziałania przy minimalizacji szkody, która dodatkowo została zwiększona przez wynajęcie pojazdu u podmiotu stosującego znacznie wyższe dobowe stawki najmu pojazdu. Ubezpieczyciel dokonał w toku czynności likwidacyjnych wszystkich czynności, jakie mogły zostać wykonane przy stwierdzonym stopniu współpracy poszkodowanego z pozwanym. To na poszkodowanym spoczywał obowiązek zbadania warunków najmu oferowanego przez towarzystwo ubezpieczeń. W tym kontekście, dla rozstrzygnięcia sprawy nie ma znaczenia fakt, iż poszkodowany Ł. B. poprosił e-mailem o przedstawienie warunków najmu pojazdu zastępczego za pośrednictwem ubezpieczyciela, gdyż miało to miejsce dopiero 20 września 2018 r., za pośrednictwem pełnomocnika, będącego pracownikiem firmy, w której już wynajął pojazd zastępczy, co wskazuje na pozorność zainteresowania ofertą wypożyczalni współpracujących z zakładem ubezpieczeń stosujących niższe stawki dobowe najmu.

W związku z powyższym Sąd uznał, że powództwo w zakresie podwyższenia dobowej stawki najmu pojazdu zastępczego zgodnie z żądaniem powoda P. B. nie zasługuje na uwzględnienie.

Jednocześnie Sąd zasądził od pozwanego Towarzystwa (...) w W. na rzecz powoda P. B. kwotę 214,02 zł tytułem kosztów najmu pojazdu zastępczego za dwa dni w stawce dobowej 81,87 zł netto tj. 107,01 brutto. Podzielając co do zasady twierdzenia pozwanego zakładu ubezpieczeń co do sposobu ustalenia liczny dni uzasadnionego najmu pojazdu zastępczego tj. odniesienia do daty zawiadomienia o szkodzie całkowitej oraz przyznania 14 dni od tej daty na zagospodarowanie środków, wskazać należy, że wyliczenia okresu najmu pojazdu zastępczego zakład ubezpieczeń dokonał przyjmując błędnie datę zawiadomienia poszkodowanego Ł. B. na dzień 1 października 2018 r. Zawiadomienie poszkodowanego o przyjęciu szkody całkowitej opatrzone jest datą 3 października 2018 r., a zatem dwa dni późniejszą (k. 96 v). A zatem okres od dnia wynajęcia pojazdu zastępczego do dnia zawiadomienia o szkodzie

całkowitej obejmuje 16 dni, a nie jak przyjął zakład ubezpieczeń 14 dni (od 18 września 2018 r. do 3 października 2018 r.). Do tego okresu należy doliczyć, zgodnie ze wskazaniem zakładu ubezpieczeń 14 dni na zakup w miejsce uszkodzonego innego pojazdu o podobnych parametrach technicznych i użytkowych. Uzasadniony zatem okres najmu pojazdu był o dwa dni dłuższy niż przyjął to zakład ubezpieczeń. Z tych względów za zasadne należy uznać roszczenie o zapłatę kosztów najmu pojazdu zastępczego za dwa dni, przy wskazanej i uzasadnionej powyżej, stawce dobowej najmu – 107,01 zł brutto tj. łącznie 214,02 zł. Podkreślić również należy, że poszkodowany Ł. B. nie był zainteresowany nabyciem kolejnego pojazdu, skoro nabył do dopiero po upływie kilku miesięcy od zawiadomienia o zakwalifikowaniu szkody jako całkowitej.

Odsetki ustawowe za opóźnienie od kwoty 214,02 zł, Sąd zasądził zgodnie z żądaniem pozwu od dnia 20 grudnia 2018 r. tj. od dnia wymagalności roszczenia zgodnie z terminem wynikającym z wezwania do zapłaty. Sąd miał na uwadze, że już na etapie postępowania likwidacyjnego pozwany zakład ubezpieczeń dysponował dowodami potwierdzającymi roszczenia powoda co do ilości uzasadnionego najmu pojazdu zastępczego, a nieuznanie w tym zakresie roszczenia powoda było wynikiem błędnego obliczenia okresu najmu przez zakład ubezpieczeń. Zgodnie z art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych, zakład ubezpieczeń wypłaca odszkodowanie w terminie 30 dni licząc od dnia złożenia przez poszkodowanego lub uprawnionego zawiadomienia o szkodzie. Stosownie zaś do ust. 2 cyt. artykułu w przypadku gdyby wyjaśnienie w terminie, o którym mowa w ust. 1, okoliczności niezbędnych do ustalenia odpowiedzialności zakładu ubezpieczeń albo wysokości odszkodowania okazało się niemożliwe, odszkodowanie wypłaca się w terminie 14 dni od dnia, w którym przy zachowaniu należytej staranności wyjaśnienie tych okoliczności było możliwe, nie później jednak niż w terminie 90 dni od dnia złożenia zawiadomienia o szkodzie, chyba że ustalenie odpowiedzialności zakładu ubezpieczeń albo wysokości odszkodowania zależy od toczącego się postępowania karnego lub cywilnego. W terminie, o którym mowa w ust. 1, zakład ubezpieczeń zawiadamia na piśmie uprawnionego o przyczynach niemożności zaspokojenia jego roszczeń w całości lub w części, jak również o przypuszczalnym terminie zajęcia ostatecznego stanowiska względem roszczeń uprawnionego, a także wypłaca bezsporną część odszkodowania.

O kosztach procesu Sąd orzekł stosownie do art. 100 kpc, obciążając nimi w całości powoda. Sąd miał bowiem na uwadze, że powództwo zostało uwzględnione jedynie w nieznaczej części. Sąd zasądził zatem od powoda na rzecz pozwanego zakładu ubezpieczeń łącznie kwotę 2617,00 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 800,00 zł tytułem zwrotu kosztów opinii biegłego sądowego orzeczonych prawomocnym postanowieniem z dnia 3 sierpnia 2020 r. oraz kwotę 1817,00 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego wraz z opłatą skarbową od pełnomocnictwa w stawce zgodnie z przepisami rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych przy uwzględnieniu wartości przedmiotu sporu.

Z uwagi na ogólny wynik procesu Sąd nakazał ściągnąć od powoda na rzecz Skarbu Państwa kwotę 171,70 zł tytułem uzupełnienia kosztów opinii biegłego sądowego orzeczonych prawomocnym postanowieniem z dnia 3 sierpnia 2020 r. stosownie do art. 83 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych w zw. z art. 113 cyt. ustawy.